

ט' טבת תשל"ט (8 ינואר 1979) — חוק התקנים (תיקון מס' 3); החלטת ועדת הכנסת להרחיק את חברי הכנסת צ'רלי ביטון מחמש ישיבות רצופות של הכנסת —

לקבוע שמוצר מסויים עומד בתקן של מדינה זרה. ההסכם גם יאפשר למכונים בארצות שונות לקבוע שמוצר זר עומד בתקן הישראלי.

החוק מוגש ללא הסתייגויות. אני מבקש להצביע עליו בקריאה שנייה ובקריאה שלישית.

היו"ר מ. ל. מרון :

תודה רבה. חברי הכנסת, עתה נצביע. נעבור להצבעה בקריאה שנייה. אין הסתייגויות.

ה הצ ב ע ה

סעיפים 1—12 נתקבלו.

היו"ר מ. ל. מרון :

נעבור להצבעה בקריאה שלישית.

ה הצ ב ע ה

חוק התקנים (תיקון מס' 3), תשל"ט—1979, נתקבל.

ה. החלטת ועדת הכנסת להרחיק את חברי הכנסת צ'רלי ביטון מחמש ישיבות רצופות של הכנסת

עיניך". אני מבין שזה קשה לכם מאוד, חברי הכנסת, כי במקרה שלכם הבעיה אינה קורה אלא עומד חשמל ואולי אפילו הארובה של רידינג. לכן אתם מזועזעים כל-כך, צועקים שזה לא בסדר ושאתם פוגע בכבוד הכנסת.

כאשר נותנים להיכנס לבית הזה לאיש שניסה לר- צוח חבר הכנסת, את ידידי מאיר וילנר, וחברי כנסת מכובדים מאוד יושבים אתו במזנון ונענים לדרישותיו לתמוך בפעולות הבלתי חוקיות של גוש אמונים, זה בסדר, זה לא פוגע בכבוד הכנסת. וכאשר אדם, שהוא לא במקרה בעל חברת ביטוח גדולה ודי במקרה חבר הכנסת, מתערב בגסות ונצורה חסרת תקדים בישיבת ועדת החוק, חוק ומשפט שהתכנסה לדון ברווחים המופקעים של חברות הביטוח, זה בסדר, זה לא פוגע בכבוד הכנסת. וכאשר עולה חדש במקרה הופך, לא במקרה, לחבר הכנסת על-ידי מתן שוחד וקניית קולות בכסף שגנב מאלפי אזרחים צרפתיים, זה בסדר, זה לא פוגע בכבוד הכנסת. וכאשר חבר הכנסת מסויים, שהוא במקרה בעל חווה חקלאית, ולא במקרה שר החקלאות, מצפצף על החוק, על מבקר המדינה ועל דעת-הקהל כולה, זה בסדר, זה לא פוגע בכבוד הכנסת. וכאשר חברי הכנסת זשורים מעורדיים את הפאשיסטים מפרי החוק מ"גוש אמונים" ומצטרפים למסיתים הקוראים לחיילי צה"ל לטרב למלא פקודות חוקיות, זה בסדר, זה לא פוגע בכבוד הכנסת.

ואללה, יופי של כבוד יש לכם. אם זה נקרא כבוד, תודה רבה לכם, חברי הכנסת. לכבוד ייחשב לי לא להיות מכובד כמוכם. אני אמשיך — אם לא תהיה לי ברירה אחרת — לפגוע בכבוד המזויף שלכם ולחשוף את הצביעות הנוראה שלכם. אמשיך בכך כדי שצעתם של "הדפוקים" בארץ הזאת תישמע גם בבית הזה. כך אני מבין את הכבוד שלי.

מהיום הראשון שבו הקמנו את "הפנתרים השחורים"

לאחר ששמעה במהלך דיוניה עדויות על הצעת החוק, החליטה להקים מתוכה ועדת משנה אשר תבחן את מב- נהו, את מעמדו ואת דרכי פעולתו של מכון התקנים. אם ועדת המשנה תגיע למסקנה כי יש צורך בתיקון חוק התקנים כדי לשפר את דרכי פעולתו של המכון, היא תציע זאת כהצעת חוק מטעמה.

אגער רק בשניים מסעיפי התיקון המובא. החוק יאס- שר לשר התעשייה, המסחר והתיירות לחייב על-פי צו יצרן לעמוד בפקוח שוטף של מכון התקנים, וזאת באמ- צעות חובת התוויית תו תקן על מוצריו. תו זה לא יינתן ליצרן אלא אם כן ייווכח מכון התקנים שהמוצרים עומדים בתקן הישראלי. חשיבות תיקון זה היא בכך שהוא מונע את הצורך בפקוח יום-על-ידי הממשלה, באשר היצרן הוא שיצטרך לפנות למכון כדי לקבל היתר לתו התקן.

תיקון אחר, סעיף 5, בא לאפשר למכון להיכנס להס- כמים בין-לאומיים עם מוסדות מקבילים. נושא זה הוא בעל חשיבות מרובה כאשר הוא יקל על ייצוא מוצרים ישראליים למדינות המקפידות על עמידה בתקן איכותי, וזאת כי התיקון האמור יאפשר למכון התקנים הישראלי

היו"ר מ. ל. מרון :

אנחנו עוברים עתה לדון בהחלטת ועדת הכנסת להרחיק את חברי הכנסת צ'רלי ביטון מחמש ישיבות רצופות של הכנסת. את ההחלטה יביא יושב-ראש ועדת הכנסת, חברי הכנסת ברמן.

יצחק ברמן (יו"ר ועדת הכנסת) :

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, ביום ב' בטבת תשל"ט (2 בינואר 1979) החליטה ועדת הכנסת: "ועדת הכנסת דנה בעניין התנהגותו של חברי הכנסת צ'רלי ביטון בישיבת הכנסת מיום כ"ז בכסלו תשל"ט, 27 בד- צמבר 1978, אשר הובאה לפניו על-ידי יושב-ראש הכנסת והסגנים, בהתאם לסעיף 69 (ב) לתקנון, והחליטה להרחיק מחמש ישיבות רצופות של הכנסת."

היו"ר מ. ל. מרון :

אני מבין שחברי הכנסת צ'רלי ביטון מבקש להשמיע את עירעורו בהתאם לסעיף 70 לתקנון.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון) :

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, אין לי כל כוונה לעמוד כאן ולבקש את סליחתכם או להתנצל על הפגיעה, כביכול, בכבודכם ובכבוד הכנסת. מצד שני, אני חושב שהגיע הזמן לדווש מכם, חברי הכנסת, להתנצל בפני העם בישראל שכבודו ובחירותו אתם פוגעים יום יום.

על מה אתם רוצים להרחיק אותי מהכנסת? לא מפני שכבלתי את עצמי באויקים. לא ולא. אם הייתי עושה זאת במחאה על הגלייתה של אידה גודל, הייתם מוחאים לי כפיים ואמצעי התקשורת היו מחלקים לי הר- בה קומפלימנטים. אני נענש כי תבעתי לדון ברצח של ויקטור דרעי ז"ל לפני שאתם דנים בגלות של אידה גודל. דרשתי לדון באסירי ציון היושבים בציון לפני שדנים באסירים יהודים במדינות אחרות. זה — אתם אומרים — פגע בכבוד הכנסת. איך אמרו תו"ל? "טל קורה מבין

חברת י"א, ישיבה קע"ו

— החלטת ועדת הכנסת להרחיק את חברי-הכנסת צ'רלי ביטון מחמש ישיבות רצופות של הכנסת —

ערבי שלא יישבע אמונים לציונות, אותו אמנון לין מת-גלה לנו גם כשונא יהודים, בתנאי כמוזן שהם שחורים ו/או עבריינים, בקיצור לא נחמדים.

(חברי-הכנסת אהוד אולמרט קורא קריאת-ביניים).

חבר-הכנסת אולמרט, תקרא את הפרוטוקול של ועדת הכנסת.

אמנון לין (הליכוד) :

מוטב שכל הפנתרים ידעו שאתה תומך באש"פ. תגיד לפנתרים שאתה תומך באש"פ ובכל השפוטים של אש"פ.

היו"ר מ. ל. מרון :

חבר-הכנסת לין, אנו דנים בעירעור של חבר-הכנסת ביטון ואני מבקש שלא להפריע לו לומר את דבריו.

אמנון לין (הליכוד) :

כאשר אומר לך אדם מעל הבמה שקר שאין לו בסיס — — —

צ'רלי ביטון, (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון) :
הדברים כתובים בפרוטוקול של ועדת הכנסת מיום

27 — — —

מאיר וילנר (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון) :
מה שאמר חבר-הכנסת ביטון זו ציטטה מדבריו בוועדה.

אמנון לין (הליכוד) :

עוד תומך של אש"פ התעורר.

היו"ר מ. ל. מרון :

אני מבקש לאפשר לחבר-הכנסת ביטון להמשיך בדבריו.

אהוד אולמרט (הליכוד) :

איפה האזיקים שלך ?

(קריאת ביניים : הוא שולח את חבר-הכנסת ביטון, הוא בעצמו לא יעשה שום דבר.)

אמנון לין (הליכוד) :

כבר גירשו אותך מאוניברסיטת חיפה.

היו"ר מ. ל. מרון :

אני מבקש להפסיק דו-שיח זה מייד ולאפשר לנו לסיים את הדיון בעירעור.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון) :

אותו אמנון לין מתגלה לנו גם כשונא יהודים, בת-נאי כמוזן שהם שחורים ו/או עבריינים, בקיצור, לא נחמדים. האיש עבריון, אומר חבר-הכנסת הנכבד, ובעבר-ינים מותר לירות, מעניין, אם כן, מדוע לא דרש מהמש-טרה לירות בחבר-הכנסת ועבריון ידוע כפלאטו-שרון. האם משום שהיה צריך תרומה מהכסף המסריח של אותו חבר כנסת נכבד ? ומדוע לא תבע לירות בפושע שהורשע בבית-המשפט, היושע בן-ציון ? אולי משום שראש המב-שלה הנכבד העניק לו חנינה מכובדת. ומה על הגנב השני הגדול ביותר בתולדות המדינה, האדון צור ?

אמנון לין (הליכוד) :

אני מבקש, אדוני היושב-ראש, שייקח את דבריו

טענתם שאנחנו לא בסדר ולא נמומסים. טדי קולק צעק שברך מהדשא. גולדה מאיר אמרה שאנחנו לא נחמדים. עכשיו אתם מרחיקים אותי מהכנסת כי לא הייתי נחמד ו"לד טוב ירושלים". מה אתם חושבים ? אם לא נבהלתם אז, זה יפחיד אותי עכשיו ? בגלל זה אפסיק להיאבק למען אחי ואחיותי "הדפקים" ? מי שמפחד זה אתם. אתם ממש בפאניקה כי אני לא נחמד ואיני מוכן לשחק את המשחק שלכם.

אתם חושבים שאני מגזים ? אולי תיכזרו, חברי הכנ-ס, מי הוא חבר הכנסת היחיד שהורחק מחמש ישיבות של הכנסת ? זה היה חבר-הכנסת מנחם בגין בדיון על השילומים ב-1952.

(קריאת ביניים : אתה עוד יכול להיות ראש ממשלה. מה אתה פוחד ?)

אם תמשיכו כך, ואם אתם רואים אותי מסוכן לכס-אות שלכם — כמו שבן-גוריון ראה את בגין — הרי זה קומפלימנט לא קטן בשבילי. זה מוכיח לי לפחות שאני עושה את העבודה שצריך לעשות בכנסת למען "הדפרו-קיס" בישראל.

אומר לכם מה אני מתכוון לעשות בזמן שלי : ביום הראשון של ההרחקה אעשה כנסת במוסררה, בלי כבוד ; ביום השני — בקטמונים ; ביום השלישי — בשכונת התקווה, וכך הלאה. אין לכם מה לדאוג. אפילו אם תר-חיקו אותי מחמישים ישיבות של הכנסת, עדיין יישארו די שכונות עוני שבהן אוכל לעשות כנסת כמו שצריך, בלי כבוד מזוייף אבל עם הרבה אמת ועם דיבורים שיוצאים מהלב ונכנסים ללב. הרי גם אתם יודעים של-חושבי שכונות העוני מוזמן נמאס להיות נחמדים ומנומ-סים. נמאס להם שאתם יורקים להם בפרצוף ואומרים להם שזה גשם ; נמאס להם לקבל הבטחות לפני הבחירות שמתעלמים מהן אחר-כך. היום אני כבר לא צריך לשכנע בשכונות שבגין איננו מארוקני. היום הם כבר למדו שהבחירות זה הציאנס שלהם לבחור איזו קבוצה של עסקנים תרמה אותם ו"תדפוק" אותם במשך ארבע הש-נים הבאות.

חברי הכנסת, האם אתם באמת מאמינים שאני האדם היחיד במדינת ישראל החושב שאם לויקטור דרעי ז"ל היו קוראים ויקטור רבינוביץ או ויקטור רובינשטיין, היו יושב-ראש הכנסת והסגנים רואים את המקרה אחרת ומ-קבלים את הצעתי לדון בכך במליאה ? תגידו את האמת, חברי הכנסת, האם למישהו מכם איכפת בכלל ? לי איכ-פת. ולכן לאתר שיושב-ראש הבית דחה את הצעתי הדחו-פה לסדר-היום, הגשתי ערר בפני ועדת הכנסת. במהלך הדיון אמר לי חבר-הכנסת אמנון לין, ואני מצטט : "על מי אתה מגן, על עבריינים ? הוא היה עבריון. ומה אתה רוצה, שהמשטרה לא תירה עליו ? המשטרה מגנה על החברה". סוף ציטוט. ובכן אדוני היושב-ראש, חבר-הכנסת לין, הבונה את הקאריקטורה שלו על הסתה שיטתית לשנאה בין ערבים ויהודים — — —

רוני מילוא (הליכוד) :

אתה אינך מסית עכשיו באופן שיטתי לשנאה הגרו-עה ביותר שיכולה להיות ?

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון) :
תשמע מה אני אומר ואחר כך תגיב.

אותו פאסיסט שדרש לסלק מהאוניברסיטה כל סטודנט

עבירה באותה עת". חברי הכנסת. לא פעם הופיעו כאן, לפני ועדת הפנים וועדת החוקה, חוק ומשפט משפטנים שהתריעו על הפגיעות השיטתיות בזכויות העצירים וה-אסירים, על השימוש במכות ובעינויים כלפי עצירים, על מניעת מפגש עם פרקליטיהם, על יחס בלתי אנושי בבתי-המעצר, על מניעת אוכל חם ומקלחת חמה ועוד ועוד. ומה ענה על כך דובר המשטרה דאז, תת-ניצב קרתי: שהופיע בפני הוועדה? אני אזכיר לכם, אני מצטט: "כשחוטבים עצים גופלים שבבים". אבל, חברי הכנסת, לא מדובר פה על עצים ולא על שבבים. כל אחד מעשר-רות אלפי הנעצרים מדי שנה הוא בן-אדם בדיוק כמכם. לכל אחד משפחה בדיוק כמו לכם. ואם הם בעצמם אינם ילדים, יש להם ילדים בדיוק כמו לכם. ומה עשיתם? האם ניסחתם חוקים שיגבילו את השתוללות המשטרה? האם דאגתם להסוהרים והמשטרה לא יענישו גם את המשפחות של האסירים, שלא יתעללו בהם בעת הביקורים, שלא ימנעו מהם סיוע סוציאלי וטיפול של לשכות הסעד? שטויות במיץ. כל זה לא חשוב, זה לא די חשוב כדי שהכנסת תתכנס בדחיפות ותעשה משהו. מה שחשוב זה לשמור על הכסא שלכם, ולאסירים כידוע אין זכות הצבעה. מה שחשוב זה לשמור על הכבוד המזוויף שלכם, ומי שאומר לכם את האמת בפרצוף פוגע בכבוד שלכם וצריך לסתום לו את הפה.

ומה על התופעה ההולכת ומתפשטת במהירות, של שחיתות במשטרה? אני מתכוון לקציני משטרה ושוטרים המבטלים תלונות בסיטונות כאשר זה משתלם להם. ומצד שני מתעלמים מתלונות ומקובלות על שחיתות ועל משוא פנים של קצינים. אל תאמינו לי, חברי הכנסת, תשאלו את חברי-הכנסת מאיר כהן, הוא התלונן בנימוס, הוא פנה בנימוס, ומה היה התוצאה? שום דבר. תשאלו אותו, את חברי-הכנסת מאיר כהן, הוא יגיד לכם. אז מה הפלא שקציני משטרה משקרים ללא כל בושה, גם כאשר הם מעידים בשבועה בבית-המשפט? חברי הכנסת, האם אתם זוכרים את הכנופיה שכונתה מע"ץ, שהמשטרה ניפחה אותה עד כדי היותה סכנה לקיומה של מדינת ישראל? והנה אחד החשודים שנעצר עד תום ההליכים טען בבית-המשפט שההודאה שהוצגה בפני השופט הוצאה ממנו לאחר עינויים קשים במשך שבועות שעות. מובן שלא האמינו לו. אך למזלו התברר שבאותו יום —

היו"ר מ. ל. מרון :

חבר-הכנסת ביטון, זמנך תם, אתה צריך להפסיק.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):
אדוני היושב-ראש, הפריעו לי.

יגאל הורביץ (הליכוד):

איזה מין עירעור זה? זה נאום על המשטרה, זה לא עירעור.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

זה עירעור על החלטת ועדת הכנסת. חברי-הכנסת הורביץ, גם כשאתה דיברת על משרד התעשייה והמסחר כשהיית שר, דיברת על התנחלויות.

— — — אך למזלו התברר שבאותו יום שבו הודא לכאורה שהצית את עתון "הארץ" היה בכלל צבאי. וזה לא צחוק. במקרה שלו להיות בכלל צבאי זה היה מול גדול כי אחרת הוא היה נשפט לעשר עד חמש-עשרה

חזרה. מתי אני דרשתי אי פעם מהמשטרה לירות במי? שהו? אתה תחזור כך מדברייך. אני מעולם לא אמרתי זאת.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):
הדברים מצוטטים. אתה יכול לקרוא את הפרוטוקול של ועדת הכנסת.

אמנון לין (הליכוד):

על מה אתה מדבר?

עקיבא נוף (התנועה הדמוקרטית):

אל תייחס רצינות לעניין. למען האמת לא היינו צריכים לשבת כאן ולשמע את הדברים. צריכים היינו להשיא איר אותנו לדבר בשקט לבד.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

ומה על חבר הכנסת הנכבד, אדון רכטמן מרחובות? כולנו יודעים, שאמנון לין אינו רוצה שיירו בהם. אבל ויקטור דרעי ז"ל היה עבריין ולכן מותר לרצוח אותו בדם קר. זה הכבוד של חברי-הכנסת לין. ואם אתם שותפים על כך, חברי הכנסת, זה גם הכבוד שלכם.

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, בואו נבדוק כיצד מגנה המשטרה על החברה. קודם-כול באמצעות השימוש הבלתי מרוסן במעצרים.

אהוד אולמרט (הליכוד):

זה שייך לנימוקים של העירעור?

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

למעלה ממאה אלף איש נעצרים מדי שנה על-ידי המשטרה. אין נתונים רשמיים על כך והמשטרה מסרבת לספק נתונים ולדווח על כך. הלאה, אין למשטרה כל פקודה מתאימה המסדירה את נוהל המעצר. המשטרה טוענת אמנם שהיא פועלת על-פי החוק, אך החוק — כפי שכולנו יודעים — רחב וכללי מאוד. כל שוטר יכול לעצור כל אדם אם הוא מחליט שהוא חשוד. ואל תספרו לי מעשיות שרק קצין יכול לעצור ל-48 שעות. הרי כל שוטר מסתובב עם פקודות מעצר חתומות מראש. ולאחריה רונה נמסר לי על-ידי פרקליטים שונים שהונגה חידוש נוסף: סמל חותם במקום הקצין. גלך הלאה, כשליש מהנעצרים ל-48 שעות מובאים בפני שופט לאהרנט מעצר עד שלוש יום. כלומר כ-30-40 אלף בני-אדם ואולי יותר נעצרים במדינה הזאת מדי שנה, אבל רק נגד רבע מהם מוגש בסופו של דבר כתב אישום. תופעה מחרידה זאת הביאה לכך ששופטים, שמשפטנים, שקרימינולוגים ושגם חברי כנסת בודדים ביקרו באופן חריף — אבל מגומם — את המשטרה על כך שהיא משתמשת במעצר כאמצעי ענישה. לא עובר שבוע מבלי שתתפרסם בעתון-נות ביקורת חריפה של שופטים על דרכי החקירה והגזירות של המשטרה. כך, למשל, התפרסם בשבוע שעבר פסק דין של כבוד השופטת הדסה בן-עיתן, שבו קבעה השופטת, ואני מצטט: "כולנו שמחים שאנשי משטרה ערים לנעשה בעיר בלילות. אך היינו יותר שמחים אילו הקפידו כולם לעשות כך רק בגדר הסמכויות שהמחוקק העניק להם". והוסיפה השופטת: "נדמה לי שהמעצר היה שלא כדיון. כמה פעמים נגלגלה לי התופעה ששוטר עוצר בלילה מי שקרוי בדוקאי — וזו מלה יותר יפה לעברייני — עורך חיפוש כללי, לוקח אותו לתחנת המשטרה, וכל זה בלי שיהיה לו חשד סביר ומבוסס על ביצוע

רצה. הרי המשטרה בודקת את עצמה, ואנו יודעים היטב כיצד ההצגה הזאת מסתיימת תמיד, כמו שאמר חברי-הכנסת רובינשטיין, ב"הפי אנד" לשוטרים. אביא דוגמה רק מהימים האחרונים. בשבוע שעבר פלשו תושבי בים ירושלמים המתגוררים בתנאים תת-אנושיים לדיירות ריקות בשכונת קטמון בירושלים. ב"3 בינואר 1979 פינה כוח משטרה בפיקודו של המפקח ששון ציון את התור-שבים. את הגב' יעל נחום בת 23 היכו ועצרו 48 שעות. הגב' נעימה אברהם בת 40 הוכתה קשה על-ידי הסמל גורי פלולי שמספרו 28826. את הגב' אסתר נחום בת 50, הסובלת ממחלת לב קשה ומסיבוכים במרה, גררו ארבעה שוטרים באכזריות על המדרגות והשליכי אותה לרחוב. האם מישהו מכם שמע על כך? האם מישהו מכם עשה משהו? אבל אני הייתי שם, חברי הכנסת, בירתי את הנושא, לקחתי את שתי הנשים למסור תלונה במש-טרה. קצין תלונות הציבור במשטרת ירושלים לא היה כמובן נוכח במשרדו. לאחר המתנה של שעהיים פניתי למפקד המרתב והוא ניסה לשכנע אותי שחבל על הזמן ושהמשטרה משתמשת בכוח סביר. ומיהו שקובע מהי כוח סביר? המשטרה עצמה.

יגאל הורביץ (הליכוד):

מה שלום האחות בבית-החולים, זו שאשתך הייתה?

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):
אדוני השר, לשעבר, אילו היית שומע מה אותה אחות אמרה לאשתי בבית-החולים, אני בטוח שאתה בעצמך היית נותן לה עם מקל על הראש.

רוני מילוא (הליכוד):

כנראה אשתך משקרת בדיק כמוך. כמו שאתה אומר שקר, גם אשתך עושה זאת.

הי"ר מ. ל. מרון:

חברי הכנסת, אני מבקש לא להכניס את רצייתו של חברי-הכנסת ביטון לדיונים. אין לזה מקום.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

רבותי חברי הכנסת, מי קובע מהו כוח סביר? ה-משטרה עצמה. כשעמדתי על תביעתי שיקבל את תלונת הנשים, שלח מפקד המרחב קצין לקבל את התלונה, ומי היה הקצין? תנחשו, חברי הכנסת. אותו קצין ש-היכה וגרר את הנשים; המפקח ששון ציון בעצמי מקבל עדות נגד עצמו. והנה לכם ראיה, המשטרה חוקרת את עצמה. נדמה לי שלזה קוראים לעג לרש. ומה על ה-מקרה של ביכונסקי? מה קרה לגיבור השערוריה רב-פקד צמרת? כמובן, הוא הועלה לדרגת סגן ניצב, ועדיין הוא ממשיך בחקירות לפי השיטות שלו.

הי"ר מ. ל. מרון:

חברי-הכנסת ביטון, אני מבקש ממך לסיים. זמנך תם.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

למה אני צריך לסיים? אינכם אוהבים לשמוע מה קורה במדינה? אני כבר מסיים את דברי.

אבל חברי-הכנסת אמנון לין טוען שהמשטרה מגנה על החברה, כואו נבדוק איוו מין חברה זו שמשטרת אלימה ומושחתת היא המגנה עליה. זוהי חברה שבה נערי טובים מגימנסיות מכובדות המעשנים סמים זר-כים בנויפה אבהית מפי המנהל, ואילו לצעירים של-רוע מזלם נולדו למורתי ולכן, המעשנים חישו, להם

שנה בבית-הסוהר. האם מישהו בכלל חקר את השוטרים שנתנו עדות שקר בבית-המשפט? האם מישהו מתכוון להעמיד לדין את השוטרים והקצינים שנשבעו בבית-המשפט שלא הרביצו לו ושההודאה ניתנה מרצונו הטוב והתפשי? והתפשי?

אבל למה שאבוא בתלונות למשטרה אם בבית הזה פוגעים חברי כנסת ושרים באותה צורה במוכיר הפאר-לאמנטארי שלי, מנתם כהן? וכולכם שמעתם זאת כאן מעל בימת הכנסת, מפי חברי-הכנסת רוני מילוא והשר חיים לנדאו. שלא תהיה לכם טעות, אני משוכנע ללא צל של ספק שבית-המשפט יוכה את מני כהן מהעלילה הטפשית והמפוברקת שהמשטרה "הלבישה" עליו. אבל, וכאן אני מצטט את השופט דוד ולך בהחלטתו לעצור את מני כהן עד תום ההליכים: "בא-כוח המשיבים עו"ד שרעבי ביקש להשמיע כבר בשלב זה את זעקת המשיבים כאילו אין אמת בחומר הראיות. וטענתו היא שהמתלונן טוואשי הציע שוחד לעד ועוד ועוד. טענה זו היא כבדת משקל, אך שוב אין בית-המשפט יכול בשלב זה להיוקק לה אלא רק במשפט עצמו. אין בית-המשפט שולט על דרכי החקירה של המשטרה". שימו לב, חברי הכנסת, מה אומר שופט: "נשאלת השאלה מה פיצוי יכול להינתן לנאשם אם יתברר בסופו של דבר שאין ההאשמה מבו-ססת. אך על כך צריך המזוקק לתת תשובה".

רוני מילוא (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, לפחות מקרים של סוב-יודיצה לא צריכים לבוא לפני הכנסת. יש חוק, במדינה.

מאיר וילנר (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

זה אתה שהפרת את הסוב-יודיצה.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

אתה הוא שהעלית את הנושא בבית הזה, לא אני העליתי את הנושא.

רוני מילוא (הליכוד):

אני אמרתי דבר נכון, שאדון מני כהן יושב במעצר. זה נכון, ולא יעזור לא לך ולא לחברי-הכנסת ביטון. מני כהן, מזכירו הפארלאמנטארי של חברי-הכנסת צ'רלי ביטון, יושב היום בבית-סוהר. מי שניסה להבריח את אחיו מן הארץ זה חברי-הכנסת צ'רלי ביטון עצמו.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

חברך לסיעה, חברי-הכנסת רכטמן, הורשע בבית-המשפט בלקיחת שוחד, והוא יושב על כסא חברי-הכנסת.

הי"ר מ. ל. מרון:

חברי הכנסת, אני מבקש לא לערבב שמחות נוס-פות.

זרח ורשהפטי (חזית דתית לאומית):

אדוני היושב-ראש, סעיף 70 בתקנון קובע — —

הי"ר מ. ל. מרון:

אני יודע בדיק מה קובע סעיף 70. בגלל ההפרעות יש לחברי-הכנסת ביטון עוד דקה וחצי או דקה נרבע, והוא מסיים את דבריו.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

או אם כך מתנהגים חברי כנסת ואם כך מתנהג שר במדינת ישראל, מה פלא שהמשטרה עושה מה שהיא

— החלטת ועדת הכנסת להרחיק את חברי-הכנסת צ'רלי ביטון מחמש ישיבות רצופות של הכנסת —

יצחק ברמן (יו"ר ועדת הכנסת):
 אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, המשטר הפארי-לאמנטארי הדמוקרטי איננו אופייני עדיין לגבי המין האנושי. הוא קיים במדינות מועטות בלבד ובמשך תקופה קצרה מאוד יחסית בהיסטוריה. ברור אפוא כי משיטר זה הוא עדיין בבחינת מנגנון עדין ורגיש הוקוק לטיי פול מתמיד ולהגנה נמרצת. כבר הופלו משטרים פארי-לאמנטאריים דמוקראטיים כתוצאה מהעדר החלטה נחושה להגן עליהם בתקיפות. אבל את המשטר הפארלאמנטארי אפשר למגר לא רק באמצעים פסיים. אפשר להרוס אותו על-ידי השפלתו ועל-ידי השלטת אנארכיה בתוכו ועל-ידי הצגתו בעיני ציבור האזרחים כמערכת נחותה ובוויה. לכן חשוב שהמופקדים על המשטר הזה לא יתחמקו מאי הנעימות ומהסיכון הכרוכים בהחלטות בלתי פופולאריות, ושלא ירכו את מאמציהם בנסיונות למצוא חן בעיני הכול בכל מחיר. בוודאי שאין להצדיק מעשים שילייים בטענה כי החברה בישראל אישה לקיבור צות במצוקה. על אף מצוקתה של המדינה עצמה וכו' עיותיה החמורות קלטה מדינת ישראל המוני עליים ורו' במ המכריע מצא בה דיור ועבודה. נכון שיש עדיין בתוכנו אנשים שרמת חייהם נמוכה ושהמדינה חייבת להמשיך להתאמץ ולפתור את בעיותיהם. אבל מדינה זו לא היתה מעולם אישה לגורלם של מעוטי היכולת שבה, והיא הגיעה להישגים שרבות ממדינות המצריב לא הגיעו אליהם. אין הצדקה למעשים השאולים כתנועות מרי במדינות שבהן התנאים והאנשים הם אחרים.

אשר למקרה הספציפי שלפנינו: המדובר בהפרה תמורה של הסדר בכנסת, אשר נעשתה בפזיזות לעיני חברי הכנסת. אני חייב לציין כי הסאנקציה המיריבת המצויה בתקנון הכנסת לגבי התנהגות ממין זה היא קלה לעין ערוך בהשוואה לסאנקציות הנהוגות בפארי-לאמנטים אחרים בעולם הדמוקראטי. הנה כמה דוגמאות: בלגיה, הבית התחתון — הרחקה מ-15 ישיבות, הסנאט — הרחקה מ-10 ישיבות; דנמארק — הרחקה ל-14 יום; צרפת — הרחקה ל-30 יום וניכוי מחצית השכר במשך חודשיים; גרמניה, הבונדסטאג — הרחקה מ-30 ישיבות; יאפאן — הרחקה לתקופה שתיקבע, ובמקרה קיי צוני אף גירוש מהבית; הולאנד — הרחקה לחודש ימים; אנגליה — פעם ראשונה הרחקה מהבית ל-5 ימים, פעם שנייה הרחקה מהבית ל-20 יום, פעם שלישית או אם היה צורך בשימוש בכוח — הרחקה הח' בר מאולם המליאה לחודש ימים; ארצות-הברית — גויפה, הרחקה וכל עונש אחר שהבית מוצא לנכון, ובכלל זה גירוש מהבית לצמיתות.

לאור כל האמור החליטה ועדת הכנסת כפי שהחליטה — את החלטתה קראתי בדברי הפתיחה שלי — ועל החלטה זו מערער חברי-הכנסת צ'רלי ביטון, אגב הדגשה מפורשת שאין הוא מתחרט על ההפרה הח' מורה שהיה אחראי לה ומאיים להמשיך בדרכו זו.

אני מתכבד לבקש מן הכנסת לדחות את העירעור.

היו"ר מ. ל. מרון:

חברי הכנסת, קיבלתי פנייה לקיים הצבעה שמת על החלטתה של ועדת הכנסת מיום 2 בינואר 1979. הבקשה חתומה על-ידי למעלה מעשרים חברי הכנסת, ועל כן נערוך עתה הצבעה שמת אם לאשר את החלטת ועדת הכנסת להרחיק את חברי-הכנסת צ'רלי ביטון מחמש ישיבות רצופות או אם לא לאשר את החלטתה.

אתם קוראים סוחרי סמים וזורקים אותם לכלא, ואת הב' לש שהפיל אותם הופכים לסרפיקו ישראלי ומציגים אותו בנאוה בטלוויזיה. זוהי חברה שבה ילדים בני 9 ו-11 בשכונת המצוקה הממכרים לסמים, וילדות בנות 11 ו-12 מורדות לרחוב לזנות.

היו"ר מ. ל. מרון:

חברי הכנסת ביטון, לפי סעיף 70 לתקנון יש לך רבע שעה. עכשיו אתה מדבר כבר עשרים דקות. אני מבקש ממך לסיים.

יגאל הרביץ (הליכוד):
 מספיק, מספיק.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):
 מי אתם שתגידו לי מספיק? יש פה יושב-ראש ב' בית הזה.

היו"ר מ. ל. מרון:

חברי הכנסת, אני מבקש לא לעזור לי. אנחני בג' מור את הדיון בצורה מסודרת. חברי-הכנסת ביטון, הרי אית לי דף אחד, עכשיו אני רואה שיש עוד דפים. אני מבקש ממך לסיים.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):
 אני כבר מסיים.

זו חברה שבה 95% מזונות הרחוב הן ילדות ונערות משכונות המצוקה ומעיירות הפיתוח. זוהי חברה שה' גישה השנה 40% יותר תביעות לבתי-המשפט לנוער בהשוואה ל-1977. ב' 40% יותר. ואם נתמקד באזורי מצוקה נראה שהעלייה בעבריינות הנוער היא מחרידה אף יותר. בתל-אביב, רבתי חברי הכנסת, גידול של 60%; באשקלון גידול של 70%; בקריית-גת גידול של 165%; בבאר-שבע גידול של 240%; בדימונה גידול של 400%.

יעקב זאק אמר:
 לא נכון, לא נכון.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):
 זה הפרצוף של החברה שלכם. זו חברה השולחת לבתי-הסוהר נערים קטנים בלי שיוגש אפילו תסקיר של קצין מבחן כפי שדורש החוק. זו חברה שלמעלה מ' 85% מהאסירים היהודים הם בני עדות המזרח.

היו"ר מ. ל. מרון:
 עליך לסיים.

צ'רלי ביטון (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):
 אני מסיים כאן.

היו"ר מ. ל. מרון:

תודה. האם חברי-הכנסת ברמן רוצה להשיב על הדברים שנאמרו?

יצחק ברמן (יו"ר ועדת הכנסת):
 כן.

היו"ר מ. ל. מרון:

בבקשה. סעיף 70 של התקנון אומר שהכנסת תשמע את המערער. אני שמענו את המערער וגם את יושב-ראש הוועדה, המתנגד לעירעור, נשמע.

שושנה ארבליי-אלמוזלינו (המערך):
ההצבעה צריכה להיות בעד קבלת העירעור או נגד קבלתו.

יהודה בן-מאיר (חזית דתית לאומית):
ההצבעה צריכה להיות בעד או נגד העירעור.

היו"ר מ. ל. מרון:
נכון, אנו נצביע אם לקבל או לדחות את העירעור. דהיינו, עליידי כך תתאשר החלטת ועדת הכנסת להרחיק את חברי הכנסת צ'רלי ביטון מחמש ישיבות או שתתקבל החלטה שלא להרחיקו.

אהוד אולמרט (הליכוד):
אם כך, על מה אנו מצביעים?

היו"ר מ. ל. מרון:
ההצבעה תהיה אם לקבל את העירעור של חברי הכנסת ביטון. מי שהוא בעד העירעור של חברי הכנסת ביטון יאמר בעד, מי שלא ירצה לקבל את העירעור, לא יחר ששמענו היום הירחור, יאמר שהוא נגד.

שריחבריות א. שופסק:
צריך להצביע בעד העירעור או נגד העירעור.

היו"ר מ. ל. מרון:
זה בדיוק מה שאמרת.

אנו ניגשים להצבעה. אני מבקש מכל חברי הכנסת לשבת במקומותיהם ולא להסתובב באולם כדי שנוכל לקיים את ההצבעה ולסיים את שמיעת העירעור. אבקש את מזכיר הכנסת לקרוא בשמותיהם של חברי הכנסת.

הצבעה

(מזכיר הכנסת נ. לורך קורא בשמותיהם של חברי הכנסת):

אהרן אבוחצירא	—	אינו נוכח
אליעזר אבטבי	—	אינו נוכח
אבא אבן	—	אינו נוכח
יהודה מאיר אברמוביץ	—	נגד
סיף-אלדין אלנועבי	—	אינו נוכח
אהוד אולמרט	—	נגד
מרדכי אלגרבל	—	נגד
יגאל אלון	—	אינו נוכח
שולמית אלוני	—	לא משחקת, נמנעת
אריה אליאב	—	אינו נוכח
שלמה אליהו	—	נגד
עדיאל אמוראי	—	נגד
יעקב ז'אק אמיר	—	נמנע
שפיג אטעד	—	נגד
שושנה ארבליי-אלמוזלינו	—	נגד
יורם ארידור	—	אינו נוכח
שמחה ארליך	—	אינו נוכח
משה ארנס	—	נגד
תמר אשל	—	נמנעת
מנחם בגין	—	אינו נוכח
אליקים (גוסטב) בדיאן	—	נגד
יוסף בורג	—	אינו נוכח
צ'רלי ביטון	—	בעד
יהודה בן-מאיר	—	נגד
חיים בר-לב	—	אינו נוכח
יצחק ברמן	—	נגד

עוזי ברעם	—	נגד
דוד גולומב	—	נגד
דוד גלס	—	נגד
שלמה יעקב גרוס	—	נגד
חייקה גרוסמן	—	אינה נוכחת
פסח גרופר	—	נגד
שרה זרוון	—	נגד
משה דיין	—	אינו נוכח
מיכאל דקל	—	אינו נוכח
חיים דרוקמן	—	נגד
גדעון האוונר	—	נגד
עמוס הדר (הורביץ)	—	נגד
יגאל הורביץ	—	נגד
מנחם הכהן	—	אינו נוכח
בנימין הלוי	—	נגד
שלמה הלל	—	נמנע

(קריאת ביניים)

שולמית אלוני (תנועה לזכויות האזרח):
מה יש אם הוא נמנע? האם זה פשע?

זבולון המר	—	נגד
מאיר וילנר	—	בעד
עזר ויצמן	—	אינו נוכח
מרדכי וירשובסקי	—	נמנע
זרח ורהפטיג	—	נגד
זאב ורטהיימר	—	אינו נוכח
תופיק זיאד	—	אינו נוכח
הלל זיידל	—	נגד
יחזקאל זכאי	—	בעד
מיכאל חריש	—	אינו נוכח
תופיק טובי	—	בעד
שמואל טולידאנו	—	נגד
אסף יגורי	—	נמנע
יגאל ידן	—	נגד
אהרן ידלין	—	אינו נוכח
גד יעקבי	—	אינו נוכח
יצחק יצחקי	—	נגד
גאולה כהן	—	אינה נוכחת
יגאל כהן	—	נגד
מאיר כהן	—	נגד
יגאל כהן-אורגד	—	אינו נוכח
קלמן כהנא	—	נגד
אברהם כץ	—	אינו נוכח
אברהם כץ (עוז)	—	אינו נוכח
איתן לבני	—	אינו נוכח
דוד לוי	—	אינו נוכח
שלמה לורינץ	—	נגד
אמנון ליין	—	נגד
חנא מוויס	—	אינו נוכח
יצחק מודעי	—	נגד
אליהו מויאל	—	נמנע
רוני מילוא	—	נגד
אברהם מלמד	—	נמנע
משה ל. מרון	—	נגד
ירוחם משל	—	אינו נוכח
עקיבא נוף	—	בוועדת הכנסת ה"ייתו שלוש ישיבות בעד, אחרי הנאום של היום — נגד

— החלטת ועדת הכנסת להרחיק את חברי-הכנסת צ'רלי ביטון מחמש ישיבות רצופות של הכנסת ; הודעת יושב-ראש הכנסת ; חוק הבנקאות (רישוי) —

אורה נמיר	—	נמנעת	—	אמרי ריון	—	אינו נוכח
משה נסים	—	נגד	—	שמואל רכטמן	—	אינו נוכח
אמל נסראלדין	—	אינו נוכח	—	זלמן שובל	—	נגד
מנחם סבידור	—	נגד	—	אליעזר שוסטק	—	נגד
זידאן עטשע	—	נגד	—	משה שחל	—	נמנע
משה עמאר	—	נמנע	—	שרה שטרן-קטן	—	נגד
מאיר עמית	—	נגד	—	פנחס שינמן	—	נגד
גפתלי פדר	—	אינו נוכח	—	דב שילנסקי	—	נגד
יחזקאל פלומין	—	נגד	—	יצחק שמיר	—	אינו נוכח
שמואל פלאטורין	—	אינו נוכח	—	משה שמיר	—	אינו נוכח
מאיר פעיל	—	אינו נוכח	—	אליהו שפיזור	—	נגד
מנחם פרוש	—	נגד	—	אריאל שרון	—	אינו נוכח
שמעון פרס	—	אינו נוכח	—	יוסי שריד	—	אינו נוכח
יצחק פרץ	—	אינו נוכח	—	אברהם שריר	—	אינו נוכח
גדעון פת	—	אינו נוכח	—	מאיר תלמי	—	אינו נוכח
מרדכי צפורי	—	אינו נוכח	—	יוסף תמיר	—	אינו נוכח
חיים קופמן	—	נגד	—	שמואל תמיר	—	נגד
חיים קורפו	—	נגד	—			
משה קצב	—	נגד	—			
יצחק רבין	—	אינו נוכח	—			
יהושע רבינוביץ	—	אינו נוכח	—			
בניציון רובין	—	אינו נוכח	—			
אמנון רובינשטיין	—	נגד	—			
דניאל רוזוליו	—	נגד	—			
יוסף רום	—	אינו נוכח	—			

נ. הודעת יושב-ראש ועדת הכנסת

היו"ר מ. ל. מרון :
חברי הכנסת, הוחלט לדחות את העירעור של חברי-הכנסת צ'רלי ביטון נגד החלטת ועדת הכנסת ב-54 נגד 4 קולות ו-10 נמנעים. אי לכך עומדת בעינה החלטת ועדת הכנסת להרחיק את חברי-הכנסת צ'רלי ביטון מחמש ישיבות הכנסת החל מישיבה זו. אי לכך אני מצווה על חברי-הכנסת צ'רלי ביטון לעזוב לאלתר את אולם המליאה.

היו"ר מ. ל. מרון :
רשות להודעה ליושב-ראש ועדת הכנסת.

בישיבת הכנסת מיום ד' בטבת תשל"ט, 3 בינואר 1979, הוחלט בהתאם לסעיף 91(א) לתקנון הכנסת להטיל על ועדת הכנסת לקבוע את הוועדה שתדון בהצעת חוק יסוד: הכנסת, של חברי-הכנסת רוני מילוא ואמנון רובינשטיין. ועדת הכנסת בישיבתה היום, ט' בטבת תשל"ט — 8 בינואר 1979, החליטה שהדיון בהצעת החוק הנ"ל יתקיים בוועדה משותפת של ועדת הכנסת וועדת החוקה, חוק ומשפט בת עשרה חברים, חמישה חברים מכל ועדה. יושב-ראש הוועדה יהיה יושב-ראש ועדת הכנסת.

יצחק ברמן (יו"ר ועדת הכנסת):
אני מתכבד למסור לכנסת את ההודעות האלה: בישיבת הכנסת מיום ד' בטבת תשל"ט, 3 ינואר 1979, הוחלט בהתאם לסעיף 74א לתקנון להטיל על ועדת הכנסת לקבוע את הוועדה שתדון בהצעות לסדר-היום בנושא "קיום מופעי תרבות כלילות שבת וחג בתל-אביב" של חברי-הכנסת יהודה אברמוביץ, פנחס שינמן וקלמן כהנא. ועדת הכנסת, בישיבתה היום, ט' בטבת תשל"ט — 8 בינואר 1979, החליטה שהדיון בנושא הנ"ל יתקיים בוועדה משותפת של ועדת החינוך והתרבות וועדת הפנים ואיכות הסביבה בת עשרה חברים, חמישה מכל ועדה. יושב-ראש הוועדה תהיה יושבת-ראש ועדת החינוך והתרבות.

היו"ר מ. ל. מרון :
חברי הכנסת, לקראת תום הישיבה ימסור חברי-הכנסת אמנון לין הודעה אישית בקשר לדיון שהיה כאן בעניין חברי-הכנסת צ'רלי ביטון.

ז. חוק הבנקאות (רישוי), תשל"ט-1978 * (קריאה ראשונה)

היו"ר מ. ל. מרון :
ועתה אנו עוברים לחוק הבנקאות (רישוי), תשל"ט — 1978, בקריאה ראשונה. את החוק יביא שר המשפטים. שרי-המשפטים ש. תמיר :
אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, ההיזקקות לענף

הבנקאות במשק ובחברה בישראל היא רבה. עם זאת יש להבחין בין היזקקות לבין תלות. בעוד שהיזקקות אין עמה פגם אלא, אדרבה, יש בה יתרונות של שירות יעיל וחסכוני, הרי בתלות יש פגם של הגבלה בחושי הבחירה של הפרט או התאגיד הנזקק לשירות זה. כדוגמה להיזקקות ניתן לציין את האחוז הגבוה של השכירים המקב-

* רשומות (הצעות חוק, חוב' 1378).